

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155

e-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 9.11.2012
Č.j.: MK 70927/2012 OPP
Sp. zn.: MK-S 15405/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán státní správy, **rozhodlo** ve spojeném řízení dle § 140 správního řádu **ve věci odvolání**

_____ (dále jen „odvolatelka“),

1) **ze dne 16.10.2012**, proti rozhodnutí Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01, Praha 1 - Malá Strana (dále jen „NPÚ“ nebo „povinný subjekt“), vydanému pod **č.j. NPÚ-302/80885/2012**, **ze dne 10.10.2012**, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

2) **ze dne 17.10.2012**, proti rozhodnutí NPÚ, vydanému pod **č.j. NPÚ-302/81231/2012**, **ze dne 15.10.2012**, k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu InfZ, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o:

Ministerstvo kultury ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) napadené **rozhodnutí NPÚ č.j. NPÚ-302/80885/2012, ze dne 10.10.2012, a rozhodnutí č.j. NPÚ-302/81231/2012, ze dne 15.10.2012, r u š í a věc vrací k novému projednání NPÚ.**

Odůvodnění

Dle usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 70928/2012 OPP ze dne 6.11.2012 došlo ke spojení řízení uvedených pod bodem 1) až 2) tohoto výroku rozhodnutí.

Dne 29.9.2012 podala odvolatelka žádost o informaci dle InfZ tohoto znění:

ad 1) „Žádám o informaci

- a) *které mobilární fondy památkových objektů ve správě povinného subjektu jsou prohlášeny kulturními památkami ...*,
- b) *které svozy (název souboru dle tzv. černých knih či údaje původ v tzv. kartě základní evidence v evidenčním listu kulturní památky) se nenachází na objektech ve správě povinného subjektu,*
- c) *zda lze z evidence povinného subjektu vyhledat počet kusů jednotlivých svozů, byť jsou součástí různých mobiliárních fondů,*
- d) *jak je v evidenci povinného subjektu veden soubor historizující jídelny za svozu Chudobín (umístěný zřejmě dnes v Kladrubech), získaný bývalým Státním památkovým ústavem v Plzni převodem od Vlastivědného muzea v Olomouci,*
- e) *poskytnutím scanu platné smlouvy ... Obcí Náměšť na Hané ...*
- f) *poskytnutím scanu platné smlouvy ... Městem Karviná ...*
- g) *poskytnutím scanu platné smlouvy ... Muzeum Novojičínska*
- h) *kterým subjektům přenechal ... povinný subjekt užívání movité věci kulturní povahy ...*,
- i) *o stavu a výsledcích zpracování metodiky společenského uplatnění movitých kulturních památek umístěných v depozitářích objektů povinného subjektu a tzv. svozů (srov. ust. § 32 odst. 2 písm. b) zák.č. 20/1987Sb)“.*

Na to dne 10.10.2012 vydal povinný subjekt **rozhodnutí č.j. NPÚ-302/80885/2012**, kterým odmítá žádost o informaci poskytnout dle § 15 odst. 1 InfZ. V odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se v dlouhodobých souvislostech jedná o šikanózní počínání odvolatelky, které je vedeno snahou povinný subjekt zatížit a informace dále používat k dalším šikanózním podáním. Jednání takto označil Městský soud v Praze za šikanózní v rozsudku sp. zn. 9 Ca 39/2008-42. Dále NPÚ odkazuje na rozsudek č.j. 8 As 22/2010-91 a rozsudek č.j. 2 As 71/2007-56. Šikanózní jednání spatřuje povinný subjekt v tom, že si odvolatelka požádala o vydání písemného povolení vlastníka k nahlížení do ústředního seznamu kulturních památek pro účely badatelského výzkumu a odborné práce, přičemž uvedla, že má zájem o všechny movité kulturní památky ve vlastnictví/správě NPÚ. Šikanózní jednání odvolatelky spatřuje NPÚ v souběžném podání žádosti odvolatelky o vydání písemného povolení vlastníka k nahlížení do ústředního seznamu kulturních památek podle § 5 vyhl. č. 66/1998 Sb., a to pro účely svého badatelského výzkumu a odborné práce.

Dne 16.10.2012 podala odvolatelka rozsáhlé čtyřstránkové **odvolání**. Uvádí, že ve výroku rozhodnutí není uvedeno ustanovení zákona, které představuje zákonné meze práva na informace a není zřejmé, která část informace a z jakého důvodu je odmítána. Též chybí odkaz na ustanovení zákona, podle kterého se informace odmítá. Výrok neodpovídá požadavkům stanoveným v § 68 odst. 2 správního řádu. Odůvodnění rozhodnutí vidí odvolatelka jako vnitřně rozporné. Pokud povinný subjekt tvrdí, že informaci nelze poskytnout, je povinen důvod odmítnutí žádosti, tj. ust. § 3 odst. 2 InfZ, uvést. Odvolatelka odůvodňuje, že v daném případě nejsou specifikovány „dlouhodobé souvislosti“ podání odvolatelky. Z odvolání není jasné, jakými úvahami byl NPÚ veden. Není též jasné, z jakého ustanovení InfZ vyplývá, že nelze žádosti o informaci realizovat „osobní zájem“. Rozhodnutí je údajně nesrozumitelné v části, kde se uvádí, že odvolatelka souběžně požádala dne 29.9.2012 o vydání písemného povolení k nahlížení do ústředního seznamu kulturních památek. Není jasné, jak souvisí realizace jiného práva odvolatelky dle jiného právního

předpisu s uplatňováním práva dle InfZ. Zásadní odvolací námitkou dle odvolatelky je, že cílem povinného subjektu není výkon práva, ale vytváření nových právních kauz. Ze strany povinného subjektu se jedná o obcházení zákona a postup zákonu odporující. Napadené rozhodnutí je extrémním porušením zásady předvídatelnosti postupu orgánu veřejné moci, neboť není zřejmé, podle jakých kritérií dle ust. 2 odst. 4 správního řádu povinný orgán rozhodoval. Dále dovolatelka odkazuje na § 4 odst. 1 SŘ a § 2 odst. 1 SŘ, které NPÚ údajně porušil.

Dne 1.10.2012 podala odvolatelka žádost o informaci dle InfZ tohoto znění:

Ad 2) “Žádám o informaci

a) sdělení jmen tzv. odborných garantů jednotlivých národních kulturních památek (NKP) ve správě povinného subjektu (název NKP + příslušný odborný garant,

b) zda tzv. odborní garanti mají přidělen k výkonu agendy osobní PC a zda jimi zpracovaná odborná vyjádření podle § 14 odst. 6 zák. č. 20/1987 Sb. se uchovávají v elektronické podobě po dobu skartační lhůty v těchto PC nebo na paměťových médiích,

c) kolik odborných vyjádření podle § 14 odst. 6 zák. č. 20/1987 Sb. zpracovali jednotliví odborní garanti (jmenovitě) pro NKP ve správě povinného subjektu v r. 2012, 2011 a 2010,

d) kolik pracovních cest vykonali jednotliví odborní garanti na jimi „garantované“ NKP ve správě povinného subjektu v r. 2012, 2011 a 2010,

e) jakým způsobem (tj. za vzniku jakých nákladů) byly vykonány pracovní cesty dle bodu d),

ea) automobilem v majetku povinného subjektu řízeným řidičem odlišným od odborného garanta,

eb) automobilem v majetku povinného subjektu řízeným řidičem = odborným garantem,

ec) veřejnými hromadnými dopravními prostředky (železnice, autobus),

ed) soukromým dopravcem („dodavatelem služby),

e) zda a jak povinný subjekt sleduje náklady spojené s cestami tzv. odborných garantů na „jejich“ NKP, např. zda v pracovních výkazech se vyznačuje „pracovní cesta“ odlišně od „běžného výkonu práce na pracovišti dle pracovní smlouvy“, zda je sledován poměr doby strávené na „garantovaných“ NKP a doby strávené mimo NKP,

f) zda mají tzv. odborní garanti v pracovních smlouvách sjednán výkon práce v Praze, nebo „šířeji“ (např. Česká republika“, „pracoviště zaměstnavatele na území ČR“ apod.),

g) umožňuje účetnictví a „výkaznictví“ povinného subjektu sledovat „nákladovost“ jednotlivých zaměstnanců – odborných garantů co do nákladů na cestovné, např. v analytické evidenci „střediska“, „zakázky“, „činnosti“ či jiného obdobného analytického kritéria dle jména zaměstnance),

h) jsou v knihách jízd služebních vozidel povinného subjektu uváděny jména „dopravovaných“ („vozených“) osob, nebo jen jméno řidiče, je údaj o spolujezdci „povinný“ (např. z hlediska evidence pracovního úrazu, zda byl zaměstnanec na pracovišti anebo „na cestě“),

i) jsou knihy jízd služebních vozidel povinného subjektu vedeny pouze v listinné podobě, nebo i elektronicky,

j) jsou pracovní výkazy zaměstnanců vedeny a uchovávány do doby skartace jen v listinné podobě, nebo i elektronicky?“

Dne 15.10.2012 vydal NPÚ rozhodnutí č.j. NPÚ-302/81231/2012 o odmítnutí žádosti odvolatelky, ve kterém uvádí, že v dlouhodobých souvislostech se jedná o šikanózní počínání odvolatelky, které je vedeno snahou zatížit povinný subjekt a informace dále využívat k dalším šikanózním podáním. V odůvodnění rozhodnutí poukazuje NPÚ na odůvodnění rozsudku NSS č.j. 2 As 71/2007-56, dle kterého lze odmítnout poskytnutí

informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v §§ 7-11 InfZ, nýbrž i z důvodů faktických, které v InfZ uvedeny nejsou. Povinný subjekt považuje za šikanózní uplatňování práva skutečnost, že žadatelka téměř souběžně dne 29.9.2012 požádala o vydání písemného povolení vlastníka k nahlížení do Ústředního seznamu kulturních památek podle § 5 vyhl. č. 66/1998 Sb. pro účely svého badatelského výzkumu a odborné práce. Jako šikanózní vidí NPÚ, že se informace, které žádá, týkají všech územních odborných pracovišť, k vyřízení nemá povinný subjekt personální možnosti, dotazy jsou koncipovány velmi podrobně, čímž podstatně přesahují požadavek přiměřenosti požadovaných informací ve smyslu článku 17 Listiny základních práv a svobod a jsou novou informací. Povinný subjekt je odborným ústavem, nikoli orgánem státní moci ani správním orgánem. Pokud je požadován seznam odborných garantů ze všech ÚOP, pak povinný subjekt uvádí, že v tomto období probíhá v NPÚ proces restrukturalizace, v němž dochází k přeskupování zaměstnanců. Náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledání informace by musely být následovány vynaložením nákladů na zpracování informace. V dílčích částech žádosti se jedná zároveň o novou informaci, kterou povinný subjekt nemá v požadované podobě, jedná se o informaci dle § 2 odst. 4 InfZ. Dále se povinný subjekt konkrétně vyjadřuje k administrativní náročnosti úkonů, které by musel vynaložit u jednotlivých bodů žádosti ad a) až j). NPÚ uzavírá, že zpracování všech požadavků z předmětné žádosti je spojeno s vyhledáváním tištěných podob požadovaných údajů v řádech desítek a stovek na jednotlivých územních odborných pracovištích; jde o úkony neúnosně časově náročné. Žádost o informaci je součástí dlouhodobé cílené šikanózní činnosti. Uvádí, že informace sama není pro žadatelku cílem, neboť cílem je šikanózní výkon práva.

Dne 17.10.2012 podala odvolatelka **odvolání** s návrhem na spojení odvolacích řízení o žádosti ze dne 1.10.2012 (č.j. NPÚ-302/81231/2012) a o žádosti ze dne 29.9.2012 (č.j. NPÚ-302/80885/2012). Spojení obou odvolacích řízení **navrhuje z důvodu řešení stejné právní otázky, tj. údajného šikanózního výkonu práva**, který je důvodem odmítnutí informace a zmařením odvolatelčina ústavně garantovaného práva na informace dle čl. 17 LZPS. Uvádí, že důvodem odmítnutí nemůže být náročnost vyhledávání požadované informace, neboť ta může být toliko důvodem úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, které musí být vyčísleno. Povinný subjekt záměrně brání v poskytnutí informací, které směřují k prokázání neúčelného a nehospodárného vynakládání veřejných prostředků ze strany povinného subjektu. Ze strany povinného subjektu jde o zneužívání práva k zákonem nedovolenému jednání - zatajování informací.

Odvolací správní orgán, v souladu se zákonem stanoveným postupem, prověřil odvolání a rovněž napadená rozhodnutí povinného subjektu č.j. NPÚ-302/80885/2012, ze dne 10.10.2012 a rozhodnutí č.j. NPÚ-302/81231/2012, ze dne 15.10.2012, a to jak z hlediska procesních postupů, tak vlastního předmětu řízení. Při rozhodování se zabýval hodnocením ve spisu založených podkladů. Povinný subjekt se v obou kauzách musí zabývat konkrétními podmínkami pro odmítnutí podání informací z důvodů šikany s tím, že by měl v této souvislosti rozvést jaké „dané dlouhodobé souvislosti“ má NPÚ na mysli nebo věc popsat jiným odpovídajícím způsobem. Po vymezení konkrétních podmínek k odmítnutí žádosti je třeba tuto věc vysvětlit z právního hlediska a uvést právní aspekty věci. Pokud jde o rozhodnutí č.j. NPÚ-302/80885/2012, je vhodné se vyvarovat odkazu na nekonkrétní „činnost státního orgánu za účelem kontroly“. Je též třeba blíže vysvětlit vztah žádosti odvolatelky k nahlížení do Ústředního seznamu kulturních památek s jejím úmyslem vyžadovat obdobné informace dle InfZ. NPÚ se musí rovněž vypořádat s právní argumentací dle InfZ, že v rámci vyřizování žádostí o informace vznikají „nové informace“.

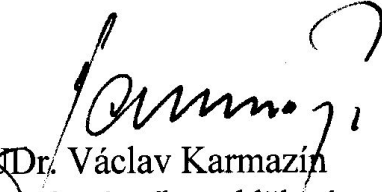
Odvolací orgán má za to, že v obou případech jde o typický příklad šikanózního výkonu práva odvolatelky, neboť žádosti o informace obsahují množství podrobných podotázek a slouží jako příklad zahlcování povinného subjektu dotazy odvolatelky, které pro

ni nemají prakticky žádný význam, ale slouží k prosazování šikanózního výkonu práva. Odvolací orgán upozorňuje, že během tří dní podala odvolatelka velmi rozsáhlý soubor žádostí o informace (23 otázek - podotázek). K institutu zneužití práva se vyjádřil již Ústavní soud např. v usnesení **III. ÚS 374/06 ze dne 31.10.2007**, když uvedl, že „*institut zneužití práva po výtce nenachází v českém právním řádu své explicitní vyjádření*“, nicméně dodal, „*to, že konkrétní norma ... pojem zneužití práva neužívá (nepracuje s ním), neznamená, že by v této oblasti ke zneužívání práva či jeho obcházení docházet nemohlo, resp. že by chování, jež vykazuje znaky zneužití práva, nemohlo být za takové označeno, a vyvozovány odtud i adekvátní právní důsledky*.“ K definici zneužití práva pak Ústavní soud odkazuje na odbornou literaturu (V. Knapp, Teorie práva, C.H.Beck, 1. vydání 1995, str. 184), ze které čerpá, a uvádí: „*Zneužitím práva (abusus iuris) je chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného; specifickým případem zneužití práva je šikanózní chování (šikanózní výkon práva), které spočívá v tom, že někdo vykonává své právo se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem. Platí tedy, že pokud právní norma určité chování dovoluje a jiná (za předpokladu, že je ho ve výše uvedeném smyslu zneužíváno) je zakazuje, je takovéto chování ve skutečnosti nikoliv výkonem práva, ale protiprávním jednáním*.“

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.

JUDr. Václav Karmazín
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury

